

novo, zejména na rozh. č. 2349 sb. n. s., stačí připomenouti, že v tomto, jakož i v jiných rozhodnutích tam uvedených šlo o otázku škody abstraktní, nikoliv však o škodu konkrétní. Komentáře Staub-Pisko dovolává se žalobkyně ve svůj prospěch rovněž neprávem, naproti tomu přehlíží však dovolatelka § 27 k čl. 356 obch. zák. v tomto komentáři, v němž stojí: »Hat der Käufer auf Lieferung geklagt und ist der Verkäufer rechtskräftig hiezu verurteilt, so kann der Verkäufer wegen eines erst nach dem Urteile eintretenden Verzuges des Käufers von dem Wahlrechte keinen Gebrauch machen, insbesondere kann er nicht mehr zurücktreten . . . Der Käufer — o toto místo jde hlavně — ist durch das Urteil zweifellos an die Wahl gebunden. Doch gibt die Nichtexequirbarkeit des Urteiles selbstständige Entschädigungsansprüche (Neumann Kom. zu § 368 EO.), welche der Verkäufer auch nicht mehr durch nachträgliche Anbieten der Naturalleistung beseitigen kann. Bei der Schadenersatzberechnung des Käufers ist davon auszugehen, dass der Käufer zu verlangen hat das Interesse wegen Nichtbefolgung des Judikats.« Dovolací soud neřeší otázku, jakou škodu (jaké interese) by mohla žalobkyně po rozumu §u 368 ex. ř. uplatňovati, protože skutkový děj, na nějž žalobkyně nárok svůj založila, pod tento § nespadá, třeba ona jej pod něj neprávem podřadila a proto netřeba se ani zabývatí otázkou cen, které měl chmel v dubnu 1925, t. j. v době bezvyslednosti exekuce, a řešením otázky obohacení žalované důsledkem nižších cen chmele v této době oproti cenám dne 19. prosince 1923 smluveným. Dovolací soud řeší toliko oprávněnost žalobního nároku, tak jak byl vznesen, nevyslovuje však nikterak, zda by žalobkyni vůbec a nějaké interese podle §u 368 ex. ř. příslušelo čili nic. Dovolacího důvodu čís. 4 §u 503 c. ř. s. dovolává se tudíž žalobkyně neprávem.

Čís. 5968.

Náhrada škody podle §u 1328 obč. zák.

Svedená a zneuctěná žena není povinna, by se provdala, jakmile se jí naskytne první příležitost, a tím sprostila zákonných povinností toho, kdo ji svedl a zneuctil. Svůdce jest povinen nahraditi svedené škodu ze znehodnocení výbavy. Lhostejno, že výbava byla zakoupena v době největší drahoty. Při výpočtu náhrady za zmenšenou vyhlídku na sňatek nerozhodují nynější hmotné poměry svůdce, nýbrž újma, již utrpěla svedená. Následky zneuctění nezmenšují se tím, že zneuctěná žena jest stížena chorobou.

(Rozh. ze dne 22. dubna 1926, Rv I 238/26.)

Žalovaný byl uznán pravopiatně vinným přestupkem §u 506 tr. zák., jehož se dopustil svedením a zneuctěním žalobkyně pod slibem manželství. Žalobou domáhala se pak žalobkyně na žalovaném náhrady škody, ježto si opatřila vzhledem k slibu žalovaného výbavu, jakož i odškodnění za zmenšenou vyhlídku na sňatek. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Pokud se dovolatelova výtká vadnosti řízení týče příčiny, pro kterou žalobkyně sňatek s jiným mužem odkládala, jde, nehledíc k tomu, že podle vlastního přednesu žalovaného příčinou toho bylo i tehdejší onemocnění žalobkyně, o okolnost pro rozhodnutí této právní rozepře naprosto nedůležitou, jelikož svedená a zneuctěná dívka není povinna, by se provdala, jakmile se jí naskytne příležitost, a tím sprostila zákonných povinností toho, kdo ji svedl a zneuctil. Výtká vadnosti odvolacího řízení jest tudíž lichou a neopodstatněnou. Po právní stránce (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) byla věc posouzena správně. Žalovaný byl právoplatně odsouzen, že se na žalobkyni dopustil přestupku §u 506 tr. zák. Jest proto žalovaný podle §u 1328 obč. zák. povinen nejen, by žalobkyni nahradil skutečnou škodu ze znehodnocení výbavy, nýbrž i ušlý zisk, t. j. co jí ušlo zmenšenou vyhlídkou na sňatek. Pokud jde o znehodnocení výbavy, rozhoduje, že výbava byla zakoupena za 11.000 Kč. Stalo-li se tak v době nepříznivé, nemůže z toho těžiti žalovaný, když nákup se stal vzhledem k zamýšlenému sňatku s ním a to dokonce na jeho naléhání. Jelikož věci tyto, o nichž nebylo ani tvrzeno, že byly opotřebovány, mají nyní cenu toliko 4.235 Kč, byla výše dotyčné škody penízem 6.763 Kč určena bez právního omylu. Ale dovolací soud souhlasí s nižšími soudy, i pokud jde o náhradu za zmenšenou vyhlídku na sňatek. Ve směru tom nerozhodují nynější hmotné poměry žalovaného, nýbrž újma, již žalobkyně utrpěla. Slušíť v prvé řadě hleděti k poměrům svedené a zneuctěné dívky, ve kterémžto směru jest zjištěno, že žalobkyně si opatřila výbavu za 11.000 Kč z příjmů za mléko, které jí za tímto účelem ponechali její rodiče. Byť i poměry její a jejích rodičů jinak nebyly blíže zjištěny, což by se ovšem bylo doporučovalo, poukazuje již tato právě zmíněná skutečnost k tomu, že žalobkyně, pokud se týče její rodiče vládnou jistými hmotnými prostředky a že tudíž žalobkyně měla vyhlídku na lepší sňatek. Uznali-li nižší soudové za těchto poměrů peníz 8.000 Kč jako náhradu v této příčině přiměřenou, nelze ani v tom spatřovati právní omyl. K vývodům dovolání se ještě podotýká, že zkušenost učí a netřeba proto dokazovati, že dívka zneuctěná nemá touž vyhlídku na sňatek, jako dívka pohlavně zachovalá. Že žalobkyně majetkovou újmu utrpěla, zavinil jediné a výhradně žalovaný svým trestním činem a musí tedy žalobkyni plně odškodniti. Zejména nelze spatřovati zavinění žalobkyně v tom, že se jinak neprovdala, ač k tomu prý měla příležitosti. Stačí ve směru tom odkázati na to, co shora již bylo uvedeno při vyřízení dovolacího důvodu §u 503 čís. 2 c. ř. s. Nerozhodnou jest také okolnost, že žalobkyně prý trpí Basedowou nemocí, neboť následky zneuctění nezmenšují se tím, že zneuctěná dívka jest stížena chorobou.

Čís. 5969.

Odevzdání pozůstalosti ve smyslu §u 812 obč. zák. nastává již doručením odevzdací listiny, aniž by se vyhledávala její právoplatnost.

(Rozh. ze dne 22. dubna 1926, R II 78/26.)